

5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου. (†532)

Διάταξις Ἀκολουθίας ἰσχύουσα αἰωνίως,
πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος π̣ά̣ϛ Γα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν
ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι
Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν
ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι
Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος π̣ά̣ϛ Γα ρ

Τ αἰς των δα κρυ ων σ̣ ρο αἰς της ε ρη μου το

α γο νον ε γε ε ωρ γη σας και τοις εκ
 βα θς στε ναγ μοις εις ε κα τον τς πο νς ε
 καρ πο ο φο ρη σας και γε γο νας φω στη τη
 οι κου με νη λαμπωντοις θα αυμα σι Σαβ βα Πα τηρ
 η μω ων ο σι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε
 ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευ σας και ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα
 ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
 σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, δοχεῖον καθαρὸν, σὺ τοῦ Πνεύματος ὠφθης, φωτίζων τοὺς ἐν πίστει σοι, προσιόντας μακάριε· ὅθεν αἴτησαι, τὸν σὸν Δεσπότην, φωτίσαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων σε Σάββα, θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανείσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτῆμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἐγκρατεία καὶ πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, Θεοφόρε μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτίσεως. Ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν, καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμετόχος· τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος ἐδείχθης, θεράπων μακάριε. Ὅθεν καὶ νοσοῦντων, θεραπεύεις τὰ πάθη, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλην καὶ Κιβωτόν, τὸ πανάγιον Ὅρος, τὴν φωταυγῆ, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον Κλίμακα, τὸν

λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐίας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου καὶ ἄφεις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεις δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου

Ε^{Ββ} κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^β ^γ αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηρ μϑ ϑ ^β ^γ

Ο^{Δι} ι μι σϑ ϑν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ Κυ υ ρι
 ι ι ϑ ϑ ^β ^γ ως ^{Πα} χο ο ο ο ο ορ το ο ο
 ο ος γαρ ^Μ ^π πυ υ ρι ι ι ι ι ^Ζ ^β ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^β ^γ

Δ^β ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
 ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^β ^γ

A^{B8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι^{Δι} και κα α θα αρ σει^{Δι}
 υ ψου ου ου ται αι λα α αμ που υ νε ε ε ται^{Δι}
 τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι
 ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως^{Β8}

K^{B8} αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
 αι ω ω νων α α μη ην^{Β8}

A^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ
 ζει^{Δι} τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
 ει ει θρα α^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο
 ο ον τα α^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
 ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν^{Β8}

Προκείμενον.
 Εἰς μνήμας Ὁσίων

Ἦχος ^{Δι} Βου ^Σ

T ι ι μι ος ε να ντι ι ι ον Κυ ρι ι

ου ο θα να α τος τς Ο σι ου αυ του

Στίχ. α'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ
πε ρι παν των ω ων

αν τα πε δω κε μοι

Τι μι ος ε να ντι ι ι ον Κυ ρι ι

ου ο θα να α τος τς Ο σι ου αυ του

Στίχ. β'. Σοὶ θύσω θυσίαν αινέσεως
και εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ε πι ι κα λε σομαι

Τι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ι

ι ου ο θα να τος του Ο σι ου αυ τς ε ε ε

ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ.

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Δ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. β'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αίνεϊτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (ζ' 17-23)

(Ὅσιακόν, τῆς ΙΖ' Ἰανουαρίου, ὅπερ ζητεῖ τῇ Παρασκευῇ τῆς Β' ἑβδομάδος Λουκᾶ).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηε ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο πάντα. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε· μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις του σϺ Ο σι ι Ϻ πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κϺ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ε ξα λει ψον το α νο ο μη

μα α α μη

Ο σι ι ι ε ε πα α α τε Ϻ εις πα α α

σα αν τη η ην γην ε ξη λθεν ο φθο ο ο γ γος των

κα το ο ο ρ θω μα α τω ω ω ν σου δι ω ω ν

εν τοις ου ρα α νοις ευ ρες μι σθο ον τω ω ω ν κα μα

α τω ω ω ν σου των δαι μονων ω λε σας τας

φα α α λα α α αγ γας των αγ γε ε λω ων ε

φθα α α σας τα α τα αγ μα α α α τα ων το ον

βι ι ον α με εμπτω ω ως ε ζη η λω ω ω ω

σας παρ ρη σι α αν ε χων προς Χρι στο ο ον τον

Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

ει ρη η νην αι αι αι αι τη η η η σαι ται αις ψυ

χαι αι αις η η η η μω ω ω ω ων

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ψαλῆ εἰς Γ', τότε ὁ εἰρμὸς δευτεροῦται).

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμὸς. Ἦχος πλ. δ'.

Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλώσαι μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸν πανάριστον ἐν Ἀσκηταῖς Σάβαν* ἔξοχα μέλπω.
Θεοφάνους.

* Γράφεται τό, Σάβαν ἐνταῦθα δι' ἐνὸς β, οὐχ ὡς ἀμάρτημα, ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον τοῦ στίχου· ὄρα καὶ τὰ ἐφεξῆς τῆς Ἀκροστιχίδος Τροπάρια.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆ φωταυγείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Σάβα καταύγασον, τοὺς εὐσεβεῖς πόθῳ, ὕμνοις εὐφημοῦντάς σε, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, μοναζόντων τὸ κλέος, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα, τὸν τῆς παρθενίας Διδάσκαλον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλον τὸν πόθον πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας, ἀπὸ νεότητος· καὶ πρὸς αὐτὸν ἔχων, πᾶσάν σου τὴν ἔφρουν, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, Σάβα θεοφόρε πανεύφημε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νενικηκῶς τὸν τῷ καρπῷ κρυπτόμενον, ὄφιν ἐπάτησας, καὶ τοὺς αὐτοῦ βρόχους, κούφως ὑπερβέβηκας, θεοσεβείας πτέρυξιν, ἀνιπτάμενος Πάτερ· ζωὴν δὲ χαίρων ἐτρύγησας, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τοῦ τῆς γνώσεως.

Δόξα.

Περιλαμπόμενος φωτὶ τῆς χάριτος, τὸ πῦρ εἰσέδραμες, ὥσπερ οἱ τρεῖς Παῖδες, μείνας ἀκατάφλεκτος, σὲ τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, καὶ μηνύσαντος πᾶσι, τὴν ἐσομένην σοι ὕστερον, Πάτερ προκοπὴν καὶ λαμπρότητα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀκατασχέτοις καθ' ἡμῶν ὁ θάνατος, ὀρμαῖς ἐκέχρητο· ἀλλὰ τῷ σῶ τόκῳ, προσεγγίσας ὤλετο, καὶ προσβαλὼν κατήργηται, Θεοτόκε Παρθένε· ζωὴν γὰρ ὄντως αἰδίου, σεσωματωμένην γεγέννηκας.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ,
σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ
Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ
αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν
ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν
πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν
ισχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ
Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε
γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ἁγίου Σάββα. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, πανόλβιε καταστήσας, βραβευτῆς
δικαιοσύνης ἐδείχθης· τῷ γὰρ κρείττονι σαφῶς, τὸ χεῖρον
καθυπέταξας· ὅθεν ὡς φοῖνιξ Πάτερ, ἐν ταῖς ἐρήμοις ἐξήνθησας.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀκολουθῆσαι διαγνούς, τοῖς ἴχνεσι τοῦ Δεσπότη, μετανάστης τῆς
πατρίδος ἐγένου· καὶ τὴν ἔρημον οἰκῶν, τὸ τρόπαιον ἀνέστησας,
κατὰ τῶν ἀντιπάλων, θείᾳ δυνάμει ῥωννύμενος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωμαλέότητι φρενῶν, παμμάκαρ ὠχυρωμένος, τὰς ποικίλας τοῦ
ἐχθροῦ μεθοδείας, ἐθριάμβευσας σοφέ, καὶ πᾶσιν ἐφανέρωσας,
καὶ τὴν ὄφρυν ἐκείνου, τὴν ἐπηρμένην κατέβαλες.

Δόξα.

Ἰλαρωτάτη σε ψυχῆ, καὶ προσηνεῖ διαθέσει, ἀρεταῖς
κατακοσμούμενον βλέπων, ὁ λαμπρότατος φωστήρ, Εὐθύμιος
ἐδέξατο, φωτιστικῶς θεσπίζων, τὴν σὴν παμμάκαρ φαιδρότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σωτηριώδους δι' ἡμᾶς, τοῦ Λόγου οἰκονομίας, φωτεινὴ σὺ

Μητροπάρθενε πύλη, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς· σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες,
τὴν νοητὴν ἀκτῖνα, τῆς ὑπερθέου Θεότητος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Σάββα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπών, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων
ἀναλαβών, ὄλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρκὸς
δὲ ἔξω, καὶ κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἁγίου ἐγένου, συνόμιλος
Πνεύματος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς
πόλεις ἐκένωσας, καὶ ἐρήμους ἐπόλισας, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύννας ὁ
μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα· καὶ οὐκ
ἔχω τί πράξω, ἢ ποῦ καταφεύξομαι, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν
σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος! διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς
σὲ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι
τό, ἽΗμαρτον, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σὲ γὰρ πάσας Παρθένε, τὰς ἐλπίδας
ἀνέθηκα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Σάββα.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

ἽΩς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ θυσία ἄμωμος, προσενεχθεὶς δι' ἀρετῆς,
Σάββα μακάριε, τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, ἐχρημάτισας
ὀσίων ἐγκαλλώπισμα, πολιστής τε τῆς ἐρήμου ἀξιέπαινος· διὸ
κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ ἀοίδιμε.

ἽΟ Οἶκος.

Σοφίας ὑπάρχων βλάστημα, Σάββα ἽΟσιε, παιδιόθεν ἐπόθησας
Σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον· ἢ συνοικήσασά σοι, ἀπὸ γῆς σε
ἐχώρισε, καὶ πρὸς ὕψος ἀνήγαγεν, ἐξ αὐλῶν ἀνθέων πλέξασα
στέφανον, καὶ τῆ σῆ ἐπιθεῖσα ἡγιασμένη κάρα θεόφρον· ᾧ περ
κεκοσμημένος, ἐξιλέωσαι τὸ Θεῖον, τοῦ δοθῆναί μοι σοφίαν λόγου
ἐπαξίως, ὅπως ἀνυμνήσω τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, ἣν ἐδόξασε

Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· διὸ καὶ ἡμεῖς κράζομέν σοι· Χαίροις Πάτερ αἰόδιμε.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου. (†532)

Στίχ. Ψυχὴν ὄπισθεν τοῦ Θεοῦ κολλῶν πάλαι,

Ἐμπροσθεν αὐτοῦ νῦν παρίσταται Σάββας.

Θεσπεσίοιο πόλου πέμπτη Σάββας ἐντὸς ἐσήχθη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, χώρας τῶν Καππαδοκῶν, κώμης λεγομένης Μουταλάσκης, γονέων Ἰωάννου καὶ Σοφίας. Εὐθύς οὖν ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πρὸς τὴν μονήρη κατάστασιν προσδραμών, ἐν Μοναστηρίῳ Φλαβιαναῖς προσαγορευομένῳ, τοσοῦτον γέγονεν ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐγκρατής, ὡς ἐν τῷ κήπῳ ἰδόντα μῆλον καὶ εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐλθόντα, ἐπειπεῖν· Ὁραῖος ἦν εἰς ὄρασιν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός. Καὶ τοῦτο λαβεῖν μὲν ταῖς χερσί, μὴ φαγεῖν δέ, ἀλλὰ τοῖς ποσὶ συμπατήσαι, καὶ ὄρον ἑαυτῷ θέσθαι μὴ φαγεῖν ποτὲ μῆλον. Ἄλλὰ καὶ εἰς κλίβανον πυρὸς εἰσελθὼν, ἐξῆλθεν ἀβλαβής, μηδὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ τοῦ πυρὸς ἀψαμένον.

Ἐν δὲ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας ἐμφανῆς καθίσταται τῷ Μεγάλῳ Εὐθυμίῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν ὅσιον Θεόκτιστον ἐν τῷ Κοινοβίῳ πέμπεται. Τούτων ἀπάντων εἰς ἐτύγχανε, τοὺς τρόπους καὶ τὴν ἀρετὴν ἐκλαμβανόμενος καὶ ἀναμανθάνων. Ὅν ὁ Μέγας Εὐθύμιος ὄρων, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἐν αὐτῷ πνευματικὴν κατάστασιν, Παιδαριογέροντα ἐκάλει. Συμπροϊούσης δὲ αὐτῷ τῆς ἡλικίας, ἐπηύξανε μᾶλλον τὴν ἀρετὴν. Ὅθεν καὶ πολλὰ θαύματα κατειργάσατο καὶ ἐν ἀνύδροις τόποις διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξήγαγε. Γέγονε δὲ καὶ πολλῶν μοναχῶν καθηγητής, καὶ διεπρεσβεύσατο δις ἐπὶ τὴν Κωνσταντίνου ἐλθὼν, παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν κατὰ καιρὸν πατριαρχούντων ἐν Ἱεροσολύμοις, πρὸς τε τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον καὶ Ἰουστινιανόν. Φθάσας δὲ εἰς τὸ ἀκρότατον τῆς κατὰ Χριστὸν ἡλικίας, ὡς ἐτῶν γενέσθαι τεσσάρων καὶ ἐνενήκοντα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀναστασίου.

Στίχ. Ἀναστάσιον τιμῶ ὡς σεβόμενον

Τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Διογένης, λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Χαίρων ὑπ' ἀνδρῶν ἐνδιδύσκειται πλάνων,

Χιτῶνα Μάρτυς λάινον Διογένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀβέρκιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐπαθλον, Ἀβέρκιε, τομῆς σοι μέγα·

Οὐ γὰρ κότινος, οὐρανὸς δὲ τὸ στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Νόννος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Φυγόντα Νόννον ἀντικειμένου πέδην,

Πεδοῦσι νεκρὸν κείμενον ταῖς κειρίαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Γράτος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἠλπίζετο ζῶν ἄγγελος πεφυκέναι,

Ἄλλ' ἐκθανῶν ἄνθρωπος ἠλέγχθη Γράτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βάσσου, ἐπισκόπου Νικαίας ἐν Γαλλίᾳ, δυσὶ ὀγγίνοις (ἤτοι τζεγγελίοις) διαπαρέντος ἐπὶ Δεκίου. (†250)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰουλίου, Ποταμίας, Κρισπίνου, Φήλικος, Γράτου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐν συνόλῳ δώδεκα ἀθλησάντων ἐν Θαγούρα τῆς Νουμιδίας ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (†302)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Κρισπίνης, εὐρώστου εὐεργέτιδος τῆς ἐκκλησίας ἐν Θηβέστη τῆς Νουμιδίας, φρικτῶς βασανισθείσης καὶ ἀποκεφαλισθείσης ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Δαλματίου, ἐπισκόπου Παβίας, μαρτυρήσαντος ἐπὶ Μαξιμιανοῦ. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πελίνου, ἐπισκόπου Βρινδισίου, μαρτυρήσαντος ἐν Κονφινίῳ (Confinium) τῆς νοτίου Ἰταλίας ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀποστάτου. (†361)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἰουστινιανοῦ, τοῦ ἐν Ραμσέη νήσῳ (Ramsey) ἐν νοτίῳ Οὐαλίᾳ. (560)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νικητίου, ἐπισκόπου Τρεβήρων (Trier), ἐν Γερμανίᾳ. (†566)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Φριμίνου, ζ' ἐπισκόπου Βεροδόνου (Verodonum, Verdun) ἐν Γαλλίᾳ. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Καουρδάφου (Cawrdaf), βασιλόπαιδος ἐν Οὐαλίᾳ, μετὰ τοῦ ὁσίου Ἰλλτύδου (Illtyd) ὁσιακῶς καταλιπόντος τὸν βίον. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ Σιγிரάμνου (Sigiramnus), ἡγουμένου ἐν Λονγορέτῳ (Longoretum) τῆς Γαλλίας. (†655)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γερβόλδου (Gerbold), πρῶτον μοναχοῦ ἐν Ἐβρικιακῷ (Ebriciacum), εἶτα ἰδρυτοῦ τῆς μονῆς Λιβεριακοῦ (Liberiacum, Livry), ἀργότερον δὲ ἐπισκόπου Βαϊοκάσσης (Bajocassi, Bayeux) ἐν Νορμανδίᾳ τῆς Γαλλίας. (†690)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Βασιλίσης, ἡγουμένης τοῦ κοινοβίου τῆς Θεοτόκου Αἴρεν (Oehren) πλησίον τῶν Τρεβήρων (Trier) ἐν Γερμανίᾳ. (†780)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Γραδενίγου (Gradenigo), μοναχοῦ ἐν τῷ ἀββαεῖῳ Κούχα (Cuxa), τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, ἐν τοῖς καταλανικοῖς Πυρηναίοις, τὸν βίον καταλιπόντος ὡς ἐρημίτου πλησίον τοῦ ὄρους Κασσίνου (Montecassino) ἐν Ἰταλίᾳ. (†1025)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀθλησάντων ξίφεσί τε καὶ ἀγχόνη ὁσίων πατέρων ἡμῶν, οἳ μὴ θελήσαντες

συγκοινωνῆσαι καὶ συμφρονῆσαι τοῖς λατινόφροσι, τὸ μαρτυρικὸν στέφος ἐδέξαντο, σὺν τῷ πρώτῳ τοῦ Ἰθωνος ἀγίῳ Κοσμᾶ. (†1280)

Στίχ. Εἰς τοὺς Πατέρας.

Ἴχει Μάρτυρας Ἐκκλησία παντί που,
Ἴχει Καρεῶν καὶ ἡ Σκήτη αἰμάθλους.

Ἄλλοι ξίφεσιν, ἕτεροι δὲ ἀγχόνῃ,
πρὸς Θεὸν ὁμοῦ ἀνέπτυτε Πατέρες.

Τῇ τῶν Ὁσίων πληθῦϊ γνώμη μία,
ὑπὲρ πατρῶων δογμάτων τεθνηκέναι.

Εἰς τὸν Πρῶτον.

Λόγοις καὶ σκάμμασι, Κοσμᾶ, μαρτυρίου,
Τῶν πατρῶων δογμάτων καλῶς ἡμύνθης.

Πρῶτος ὁ Κοσμᾶς ἐν καθέδρᾳ Πρωτάτου,
Πρῶτος καὶ εἰς ἄθλησιν κρεμασθεὶς πέλει.

Ἀγχόνῃ Κοσμᾶς στέφος λαβὲν ἐκ τοῦ Κυρίου.

Βακτηρίαν εἶχες πρὶν τὴν ξυλίην ὡς σκῆπτρον,
νῦν Κοσμᾶ ἐμπρώτευσον εἰς Χριστοῦ βασιλείαν.

Πέμπτη ὁμόσε χώρησεν πληθὺς Ὁσιάθλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Φιλοθέου τοῦ Καρεώτου καὶ προορατικοῦ, γέροντος τοῦ ὁσίου Νεκταρίου. (τέλη ιε' αἰ.)

Στίχ. Φιλῶν Θεὸν σύ, Φιλόθεε τρισμάκαρ,
Θεοῦ προσώπῳ νῦν παρίστασαι ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου, τοῦ ἐν τῷ Ἰθῳ. (†1500)

Στίχ. Ὁ Νεκτᾶριος πικρίαν πιὼν βίου,
Νέκταρ πίνει νῦν ἀμβροσίας τῆς ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Γουρία, ἀρχιεπισκόπου Καζάν. (†1563)

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χ ρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε ρ Χρι σος εξ ς ρα

 νων ἀπα ντη σα τε Χρι σο ος ε πι γης υ ψω

 θη τε ἀ σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η

 και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι

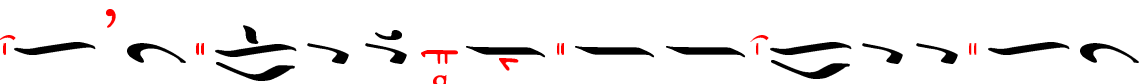
 ο τι δε δο ο ξα α ραι

ὠδὴ γ'

Tω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν

 τι αρ ρε ευ ζω σ Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε

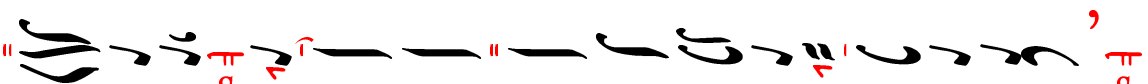
 νος σα ρ κω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε

 ω βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας

 η μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Pα β δος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ

 της Χρι σε εκ της Παρ θε νος α νε ε βλα ση σας

 εξ ο ρος ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος

 ηλ θες σα ρ κω θεις εξ α πει ραν δος ο α υ λος

 και Θε ος δο ξα τη δυ να μει σθ Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ε΄

Θ ε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτιο μων της
 με γα λησβλ η ης σδ τον αγ γελον ει ρη νην πα
 ρε ε χο με νον α πε ςει λας η μιν ο θεν
 θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη η θεν τες εκ
 νυ κτος ορ θρι ζοντες δο ξο λο γω μεν σε φι λα αν
 θρωω πε

ὠδὴ ς΄

Σ πλαγχων Ι ω ναν εμ βρυ ον α α πη με σεν
 ε να λι ος θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη
 Παρ θε νω δε ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρκα
 λα βων διε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ θο
 ρον η ης γαρ εχ υ πε ςη ρευ σε ως την τε κθ
 σανκα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ΄

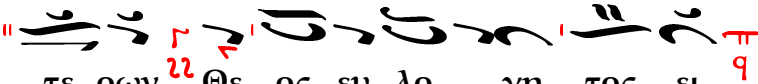
Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
 σε βς προ ςα γ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ

 ρο ος α πει λην εκ ε ε πτο η θησαν ^Δ αλλ εν με

 σωτης φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ⁹ ο των πα

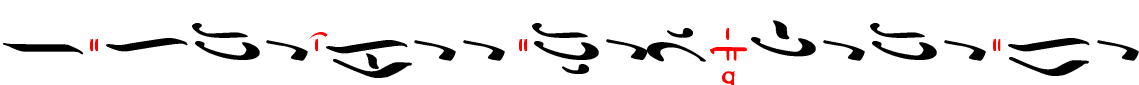
 τε ρων ²² Θε ος ευ λο γη τος ει ⁹

ὥδη η΄

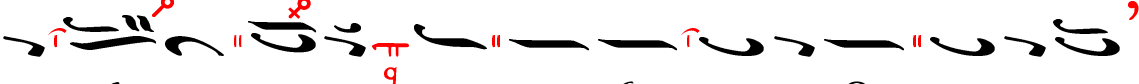
Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος ⁹ εξ

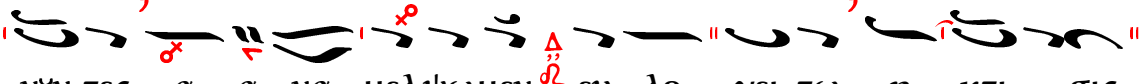
 ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ⁹ ου γαρ ρς ε δε ξα

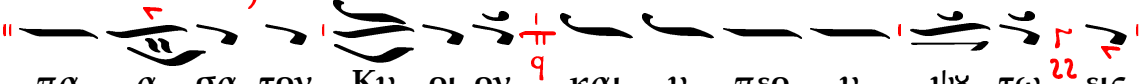
 το φλε γει νε ρς ⁹ ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος

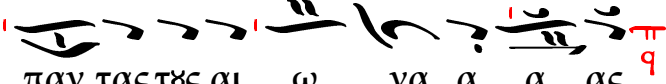
 Παρ θε νσ ην υ πε ε δη νη δυν ⁹ δι ο ο α νυμ

 νσν τες α α να με λψω μεν ^Δ ευ λο γει τω η κτι σις

 πα α σα τον Κυ ρι ον ⁹ και υ περ υ ψσ τω ²² εις

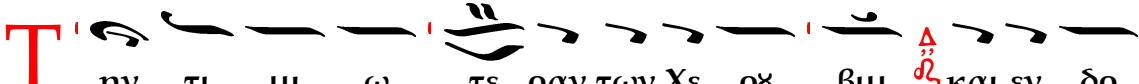
 παν τας τς αι ω να α α ας ⁹

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ ^Δ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϗ ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϗ βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϗ ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Δ
Ω

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϗ βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϗ ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
Ω

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκρι ι τωσ των Σερα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Καθεΐλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Δ
Ω

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκρι ι τωσ των Σερα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ
Ω

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκρι ι τωσ των Σερα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

Mε γα λυ νον ψυ υ χη η μ ε ε την τι μι
ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω ρα
τευ μα των

Mυ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον
ου ρα νον το σπη λαι ον θρο νον χε ρε βι κον την
Πα αρ θε νον την φα α τνην χω ρι ι ον εν ω ω
α νε κλι θη ο α χω ρη τος Χρι σο ος ο Θε
ος ον α νυ μνη ντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὠδῆς.

Mε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μ ε ε
τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν
δο ο ξο ο τε ε ε ρα αν των α α νω ρα
τε ευ μα α α α α των

Mυ ση η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο

ρω ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα
 νον το ο ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο
 νον χε ρα ς ς ς βι ι κον την Πααθ θε ε ε νον
 την φα ατ νην χω ρι ι ι ον εν
 ω ω ω ω α νε κλι ι θη ο ο α χωρη τος
 Χρι ι ςο ο ος ο Θε ε ος ον α νυ μνϋ ντες
 με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε
 ε εν

την φα ατ νη η η ην χω ρι ι ι ον εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Τοῦ Ἁγίου.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

Την ε ρη μον ε πο ο λι σας τρο ποις εν φι
 ι λο σο φοις Πα τε ρων το α γλα α ἰ σμα Σαβ βα
 Πα τε ρο θε ο φρον και ταυ την α πε τε ε λε

σας νο η τον Πα ρα α δει ει σον κο μω σαν
αν θε σι θει οις μο νο τρο πω ων τω πλη θει
των α ξι ως τε λθ ντων την σην σε βα σμι
ι ον μνη μην

Ἔτερον.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε. Ἦχος Γα ρ

Η ε ρημος ευ φραι νε σθω και ε ξαν θει τω
ω ως κρι νον ο τι ε πλη θυνασται της τα τε
κνα Σαβ βα α θε ο φρον η χω ρα τσ Ι ορ
δα νσ α γαλ λι α σθω νυν χαρ μο συ υ νως εν
τη θει α α σμνη μη

Θεοτοχίον.

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυρ γε και δω δε κα τει
ει χε Πο λις η λι ο στα λα κτε θρο νε κα θε
δρα τσ Βα α σι λε ως α κα τα νο η τον
θαυ μα πως γα λχ χεις το ον Δε σπο την

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὁ ὑπερόπτης τῶν κάτω καὶ παρεπίδημος, ὁ ἐραστής τῶν ἄνω, καὶ ἐρημοπολίτης, Σάββας ὁ θεόφρων, πάντας ἡμᾶς, ἐορτάσαι προτρέπεται, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας αὐτοῦ πιστῶς, τὴν ἡμέραν τὴν σεβάσιμον.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὁ ὑπερόπτης τῶν κάτω καὶ παρεπίδημος, ...

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἐξω σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου ταῖς ἀρεταῖς γεγονώς, καὶ δι' αὐτῶν δοξάσας, ἐπὶ γῆς διὰ βίου, τὸν Κύριον τῆς δόξης, Πάτερ σοφέ, κατ' ἀξίαν δεδόξασαι, καὶ ἰαμάτων ἐδείχθης θεία πηγὴ, παρ' αὐτοῦ Σάββα θεόληπτε.

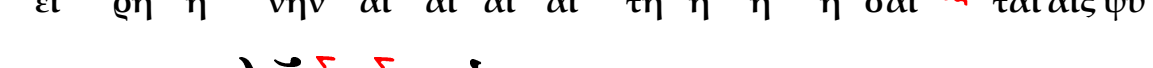
Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μέτριος ἄκακος πρᾶος ἀπλοῦς ἡσύχιος, ὡς χρηματίσας Πάτερ, ὑπὲρ ἄνθρωπον ὄντως, καὶ ἄυλος ἐν ὕλῃ οἶκος Θεοῦ, καθωράθης πανάξιος, τὰς ἐξ αὐτοῦ προϊούσας σοι δωρεάς, συμπαθῶς διαπορθμεύων ἡμῖν.

Ἦχος Πά

Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ο σι ι ι ε ε πα α α τερ εις πα α α
σα αν τη η ην γην ε ξηλθεν ο φθο ο ο γγος των
κα το ο ορθω μα α τω ω ω ν σου δι ο ο
εν τοις ου ρα α νοις ευ ρες μι σθο ον τω ω ω ν κα μα
α τω ω ω ν σου των δαι μο νων ω λε σασ τας
φα α α α λα α α αγ γας των αγ γε ε λω ω ν ε
φθα α α σασ τα α τα αγ μα α α α τα ω ν το ον
βι ι ον α με εμπτω ω ως ε ζη η λω ω ω

 σας παρ ρη σι α αν ε χων προς Χρι στο ο ον τον

 Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

 ει ρη η νην αι αι αι αι τη η η η σαι ται αι ψυ

 χαι αι αις η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

 αι ω νων α μην

Θε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι

 νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε ι κε

 τευ ο μεν προ σβευ ε Δεσ ποινα με τα τς Ο σι ι

 ου και παν των των Α γι ι ων ε λε η θη

 ναι τας ψυ χας η μω ω ω ν

Ἦχος Κε

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

 ω νων α μην

Θε ο το ο ο κε συ ει η αμ πε λο ος η α

λη θι νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε
 ι κε τευ ο με εν πρεσβευ ε Δεσ ποινα με τα τϛ Ϟ Ο σι
 ου και παν των των Α γι ι ων ε λε η θη ναι
 τας ψυ χας η μω ω ων

Ἦχος Πα

Η ε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ
 Πα πε ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α
 στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης ζω ω
 Κε ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο ο μεν
 Πα πρε σβευ ε ε ε Δε σποι να με τα α α
 Δι τϛ Ϟ Ο ο σι ι ι ου και παν των των Α α γι
 Πα ι ων ε λε η θη ναι τα ας ψυ χα α ας
 Χ η η η η μω ω ω ω ων

30 Ὀκτ. 2013. ΙΑ.

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πάσχα

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υ ψι

ιστοις Θεω και επι γης ειρη η νη εν ανθρω

ποις ευδοκια

Υμνου ου μεν σε ευλογου μεν σε προσκυνου

μεν σε δοξολογου μεν σε ευχαριστου μεν σοι δια

α την μεγαλην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε

Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι

η σου Χριστε ε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο

Υιοος του Πατρος ο αι αιωντην αμαρτιαν

του κοσμου ελεησον ημας ο αι αιωντας α

μαρτιας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τας σου ^{π (τρεις)}

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Οτι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Αγι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α
γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο
ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε
ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Και τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Τ αις των δα κρυ ων σ ρο αις της ε ρη μου το
α γο νον ε γε ε ω ρ γη σας και τοις εκ
βα θς στε ναγ μοις εις ε κα τον τς πο νς ε
καρ πο ο φο ρη σας και γε γο νας φω στη τη
οι κου με νη λαμπων τοις θα αυμα σι Σαβ βα Πα τη
η μω ων ο σι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε
ω σω θη ναιτας ψυ χας η μω ω ων

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^εγλ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ρδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^πδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Νη ^Μ Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον ^νδλ

Νη Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον ^εγλ

Νη Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον ^Δδλ

Δι Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Δδλ

Νη Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^εγλ

Νη Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^νδλ

Σοι Κυ ρι ι ε ^νδλ

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Α.)

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς 141 (91).

ᾠδὴ Δι-θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς 132 (92).

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (132β΄ 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (132β΄ 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. γ΄. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (132β΄ 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. δ΄. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (132β΄ 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων

α μὴν

Ο Μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος Θεοῦ ἀ-

θανάτος ὑπαρχῶν καὶ καταδεξάμενος

διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆ-

ναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτοκοῦ καὶ αἰ-

παρθενίας Μαρίας ἀτρέπτως ἐνανθρώπη-

σας σταυρωθεὶς τε Χριστὸς θεὸς θανάτω

θανάτου παθησάς εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τρι-

αααδος συνδοξαζόμενος Πατρὶ

καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἰσῶσον ἡμᾶς

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος πλζ Γα ρ

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
(ριε' 6)

Στίχ. β'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Στίχ. γ'. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; (ιε' 2)

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ταῖς τῶν δακρυῶν σου αἰσθησέμεθα τῆς ἐρημότητος
 ἀγονίας ἐγγύω γῆσας καὶ τοὺς ἐκ
 βαθεῖας νάγμοις εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν
 ἐκείνην καὶ γέγονας φωστῆρ
 οἰκουμένη λαμπρῶν θαυμασίων Σαββατοκ
 ημῶν ὁσίων ἐπρεσβεύει Χριστῶ Θε
 ὠσθηναίται ψυχῶν ἡμῶν

μὲ τέλος: ὠσθηναίται ψυχῶν ἡμῶν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

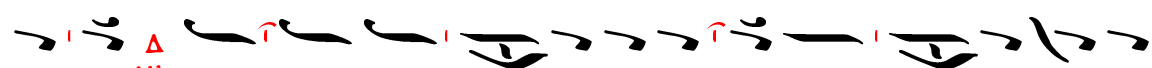
(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπεύσωμεν

 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε

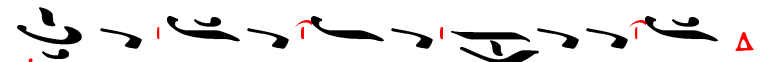

 Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο

 ος

ὁ β' χορός:

 Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

Tαις των δα κρυ ων σφ ρο αις της ε ρη μου το

 α γο νον ε γε ε ωρ γη σας και τοις εκ

 βα θς στε ναγ μοις εις ε κα τον τς πο νς ε

 καρ πο ο φο ρη σας και γε γο νας φω στη τη

 οι κου με νη λαμπων τοις θα αυμα σι Σαβ βα Πα τηρ

 η μω ων ο σι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε

 ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Τῆ ὑπερμάχῳ. Ἦχος Νη ρ

Ω ^{Νη} ς ^{Πα} α ^{Νη} πο ^{Πα} βρε ^{Νη} ε ^{Πα} φης ^{Νη} τω ^{Πα} ω ^{Νη} Θε ^{Πα} ω ^{Νη} θυ ^{Πα} σι
α ^{Νη} Α ^{Πα} μω ^{Νη} μος ^{Πα} προ ^{Νη} σε ^{Πα} νε ^{Νη} χθει ^{Πα} εις ^{Νη} δι ^{Πα} α ^{Νη} α ^{Πα} ρε
της ^{Νη} Σα ^{Πα} αβ ^{Νη} βα ^{Πα} μα ^{Νη} κα ^{Πα} ρι ^{Νη} ι ^{Πα} ε ^{Νη} τω ^{Πα} σε ^{Νη} πριν ^{Πα} γεν ^{Νη} νη
θη ^{Πα} ναι ^{Νη} αι ^{Πα} ε ^{Νη} πι ^{Πα} στα ^{Νη} με ^{Πα} νω ^{Νη} ε ^{Πα} χρη ^{Νη} μα ^{Πα} α ^{Νη} τι
^{Νη} σα ^{Πα} ας ^{Νη} ο ^{Πα} σι ^{Νη} ων ^{Πα} εγ ^{Νη} καλ ^{Πα} λω ^{Νη} πι ^{Πα} ι ^{Νη} σμα ^{Πα} πο ^{Νη} λι ^{Πα} στης
τε ^{Νη} της ^{Πα} ε ^{Νη} ρη ^{Πα} μ ^{Νη} α ^{Πα} α ^{Νη} ξι ^{Πα} ε ^{Νη} παι ^{Πα} νος ^{Νη} δι ^{Πα} ο ^{Νη} κρα ^{Πα} ζω
ω ^{Νη} σοι ^{Πα} χαι ^{Νη} ροις ^{Πα} Πα ^{Νη} α ^{Πα} τερ ^{Νη} α ^{Πα} οι ^{Νη} οι ^{Πα} δι ^{Νη} ι ^{Πα} με

Καὶ νῦν.

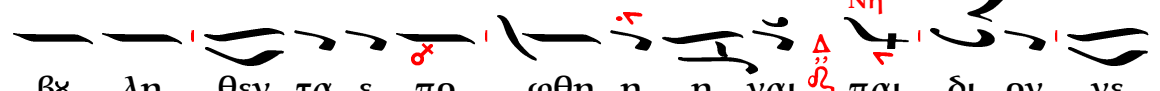

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κατ' Νοεμβρίου ἕως κατ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα ρ

Η ^{Πα} Πα ^{Νη} ρθ ^{Πα} ε ^{Νη} νος ^{Πα} ση ^{Νη} με ^{Πα} ρον ^{Νη} τον ^{Πα} προ ^{Νη} αι
ω ^{Νη} νι ^{Πα} ον ^{Νη} Λο ^{Πα} ο ^{Νη} ο ^{Πα} ο ^{Νη} γον ^{Πα} εν ^{Νη} σπη
λαι ^{Νη} αι ^{Πα} ω ^{Νη} ερ ^{Πα} χε ^{Νη} ται ^{Πα} α ^{Νη} πο ^{Πα} τε ^{Νη} κει ^{Πα} ν ^{Νη} α ^{Πα} πορ
ρη ^{Νη} η ^{Πα} η ^{Νη} η ^{Πα} τως ^{Νη} χο ^{Πα} ρευ ^{Νη} ε ^{Πα} η ^{Νη} οι ^{Πα} κ ^{Νη} με ^{Πα} ε
ε ^{Νη} ε ^{Πα} νη ^{Νη} α ^{Πα} κ ^{Νη} τι ^{Πα} σθει ^{Νη} ει ^{Πα} σα ^{Νη} δο ^{Πα} ξα ^{Νη} σον ^{Πα} με

 τα Α γγε ε ε ε λων και των ποι με ε νων

 βη λη θεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε

 ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ον

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

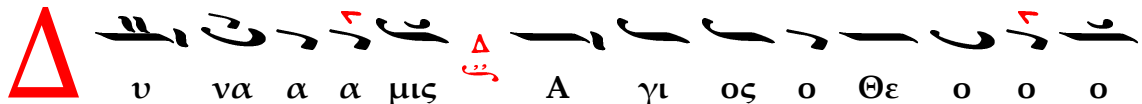
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

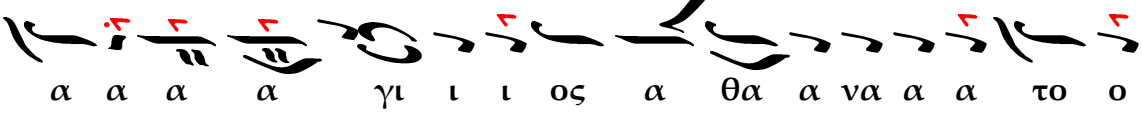
 υ να α α μιν Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος θ α γι ος

 ι σχυ ρο ο ο ο ος Δ α α α α α α

 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

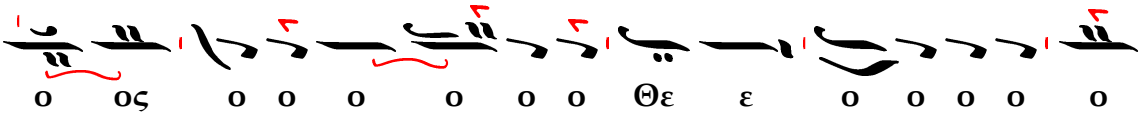
 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

 Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

 ος Δ

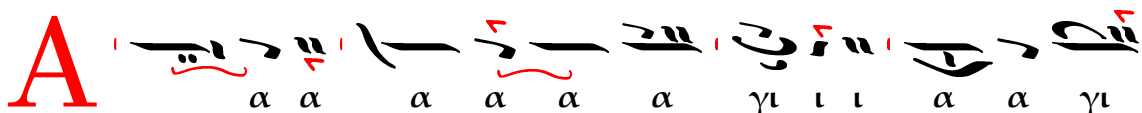
 Α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

 ος Δ

 Α α α α α α γι ι ι α α γι

 ι ι ος Δ Α α α α θα α α α α α α

 α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Γαλάτας (ε' 22-26, ς' 1-2).

(Ζήτηι τῷ Σαββάτῳ κζ' ἑβδομ. ἐπιστολῶν).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς λβ').

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρϛ' Γα ϕ

T ι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ου ο θα να

τος τϛ ο σι ι ϛ αυ τϛ

Τι ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ

παντῶν ἃ ἀπέδωκέ μοι

Τιμὸς ἐναντιῶν Κυρίου ὁ θάνατος

τῶ ὁσὶ ἑαυτῶ

Σοίθη θύσιν ἀνεσέως καὶ ἐνο

νόματι Κυρίου ἐπιικαλεσομαι

Τιμὸς ἐναντιῶν Κυρίου ὁ θάνατος

τῶ ὁσὶ σου αὐτῶ ἑ ἑ ἑ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινὶ παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρια' (111).

Ἦχος Παι

λλη λη ἡ ἡ α Ἀ λλη η λη ἡ ἡ ἡ

ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α ἰα α α λληη λϑ ϑ ϑ

ϑ ἰ ἰ α α

Μα κα ρι ος α νηρ ο φο βϑ μενος τον Κυ ρι

ον εν ταις εν το λαις αυ τϑ θε λη η σει σφο ο

ο δρα

Α λληη λϑ ἰ ἰ α Α λληη λϑ ϑ ϑ ϑ

ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α ἰα α α λληη λϑ ϑ ϑ

ϑ ἰ ἰ α α

Ἦχος Πα ϑ

Δυ να τον εν τη γη ε σται το σπερμα αυ τϑ

γε νε α ευ θε ε ων ευ λο γη θη η η

σε ε ε ε ται αι αι αι αι αι

Α λληη λϑ ἰ ἰ α α α α Α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α ἰα α α

λληη η η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ

α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ια' 27-30).

(Ζήτηι τῇ Πέμπτῃ τῆς δ' ἑβδ. τοῦ Ματθαίου).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἔαν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

Ἦχος ἰζ' Δι' σ'

Δ ο ξα α σοι Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δ δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι Δ 22

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι' θ'

Ο ι ο ι ο ι ο ι τα α α α Χε ε ε ε ν Γ' 22
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρθ ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως θ 22 ε ι κ ο ο ν ι ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο
 ο ο ε ι κ ο ο ν ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο ν

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

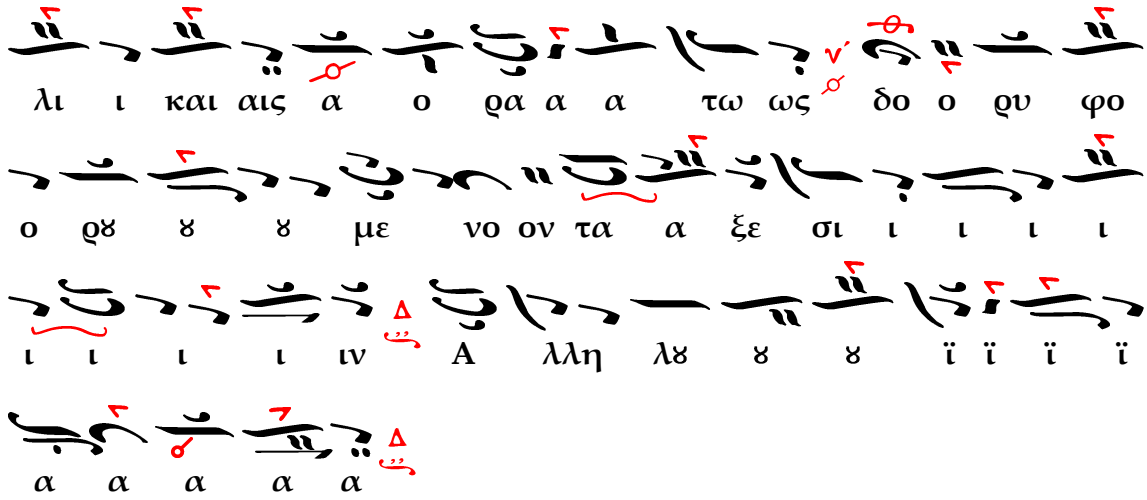
Ω ς τον βασι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

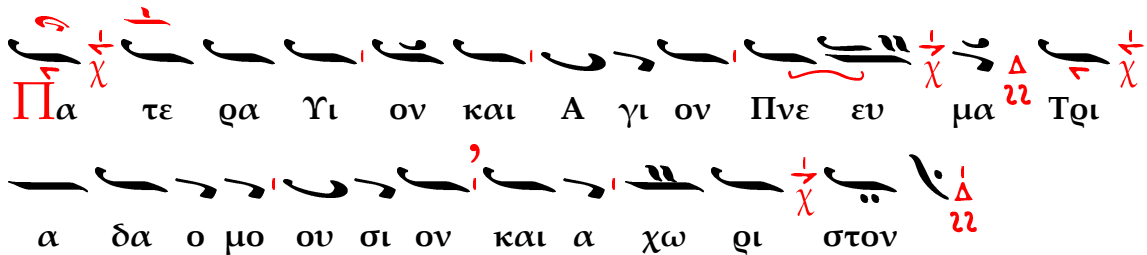
Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰζ̣ Δι̣

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ελεονειρηνηςθυσιαναινεσε

ως

ΚαιμετατουΠνευματοοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθπληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριουουουωσαναεντοιςυψιι

ιιιιστοις

Αμηηην

Αμηηηην

ΣευμνουουμενΣεευλογουουμεεε

ενΣοιευχαριστουμενΚυριεκαιδεομε

θαασουουουουοθεοοοοοοο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο

ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με

ε ε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νὸν ^Δ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς τὸ αἰὼν ὁ ^θ (δὶς) νός

Tὸ ὄνομα Κυρίου ἡ εὐλογία

μὲ ἐ ἐ ἐ ἐ νο ο ο ον ^Ζ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς

τὸ αἰὼν ὁ οὐ ^Χ οὐ ^Δ οὐ